

## بسم الله الرحمن الرحيم

۱۸ اردیبهشت ۹۹

خطبه‌ی ولادت امام حسن مجتبی (ع)

حمد و سپاس در خور و شایسته‌ی خداوند جلیل و جلال است. خداوندی که شناخته شده‌ی عارفان، معبود عابدان، مورد شکر شاکران و هم‌نشین ذاکران است. نزدیک است به هر کس که او را بخواهد، محبوب است به هر کس که او را دوست دارد و مقصود است به هر کس که به او بازگشت کند. نیست معبودی غیر از خداوند تبارک و تعالی که برکاتش در قلب‌هایی است که در تپش حیات خویش منتظرند تا ندای الستشان را در گوش جان بشنوند آنگاه با تپشی که گویای هجرانی عمیق است به طرف خالقشان حرکت کنند؛ زمزمه‌هایی در جان‌شان این‌گونه سخن آغاز کند: ای جان خفته، اکنون برخاستی تا جمال یار را در پرده‌های وعده‌اش بنگری آیا توان کنار زدن را داری و هجران سال‌های جدایی پاسخ دهد: مالک وجودم، مرا خواندی تا تو را اطاعت کنم اکنون زمان هجران‌های طولانی در سینه‌ی جانم به سر آمده و شوق دیدارت حیاتم را در تپش عشق به خالقم مجدداً به زندگی بازگردانده و شکر و سپاس به انتظاری که تمام شد و دل‌های عاشق، محضر وجود خالق یگانه گردید.

و سلام و درود بر واسطه‌ی فیض، رسول امجد، حضرت محمد (ص) و بر اهل‌بیت پاک و مطهرش باد که همگی رحمت و هدایت خداوند بر بندگان‌شان هستند که امشب مصادف است با میلاد دومین نور ولایت و امامت، کریم اهل‌بیت، اسوه‌ی صبر و گذشت، بلندای رضا و شکیبایی حضرت امام حسن مجتبی (ع) امامی که مظلوم دوست و دشمن و تاریخ شد همان‌گونه‌ای که جد بزرگوارش رسول خدا در کودکی او را روی زانوان مبارکشان می‌نشانند و از افکار و عملکرد مردم زمان امامت او که مردمی سست عنصر و صد رنگ بودند برایش می‌فرمودند و آیه‌های کریمه‌ی سوره‌ی توبه را برای مبارزه با آنان می‌خواندند، با آن مردم روبرو شدند و با قبول پیشنهاد صلح معاویه‌ی ملعون، دشمنان و منافقین را که با حيله و مکر تصور نمی‌کردند ایشان صلح را قبول کنند آنان را در گودال مکر خودشان سرنگون کردند و آنان چنان رسوا شدند که با دسیسه و حيله‌های شیطانی ایشان را مسموم و شهید کردند. این غافلان و

کوردلان و تهی مغزان این را نمی دانستند که بین حق و باطل هیچ زمان صلح نبوده و نخواهد بود صلح امام حسن مجتبی (ع) همچون زبان خواهرش حضرت زینب (س) برنده تر از شمشیر بر فرق باطل فرود آمد و پایه های آن را متزلزل کرد.

باید باور و یقین داشت که نور امامت تجلی نور هدایت خداوندی است و آن را نه با مکر و حيله، نه با زندانی کردن و اسیری و نه با شهادت نمی توان خاموش کرد چه زیباست تفسیر سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که فرمودند: خداوند کریم در کتاب آسمانی قرآن خود فرموده است: نور و آینه در درون یکدیگرند و آینه نور را افزایش می دهد و محیط را روشنایی می بخشد و آینه در سینه ی شما قرار دارد که روی آن را حجاب پوست و گوشت پوشانده است تا نشکند تا شما بتوانید گنجینه ی هدایت را در درون آینه ی وجود قرار بدهید تا نور هدایت چند برابر شود و نوری فراتر از نور دیگر در وجودتان به وجود آید و مشکلات آن رمز آن است. وقتی دعا می کنید که کنار حوض کوثر قرار بگیرید و از آب آن بنوشید این آب، رحمت پروردگار کریم است که هرگز وجودی که از آن بنوشد تشنه نمی شود مگر تشنه ی رحمت الهی پس آبگینه ی وجود را در مقابل نور هدایت قرآن کریم قرار بدهید تا نوری افزون بر نور دیگر در سینه ی شما به وجود آید که حرارتش مخصوص است، به هیچ یک از عوامل زیستی مربوط نمی شود یعنی در کرانه های محدود وجود محدود نمی شود؛ باختر و خاور وجود جسمانی نمی تواند آن را محدود کند چون سوخت این نور معجزه ای است از الطاف پروردگار کریم که هر کس از بندگان که بتوانند در صراط مستقیم که هدایت پیامبران الهی به طرف آن صراط است حرکت کنند و نوری افزون بر نوری بر وجودشان که چون آبگینه ای از صفات الهی است قرار دهند پس وجود انسان که وجودی از نظر ماده محدود و از نظر روح غیر محدود است می تواند تا در راه معرفت الهی تا بی نهایت رشد و معرفت کسب کند.

چه زیبا آبگینه و افزون شدن نور هدایت پروردگار در بی نهایتش را چهارده معصوم به نمایش گذاشتند و همه را به صراط مستقیم که همان هدایت پیامبران الهی است دعوت و یاری فرمودند.

حال در این شب بزرگ تبریک و تهنیت عرض می‌کنیم خدمت مولا و سرورمان امام زمان اباصالح المهدی (عج) که آبگینه‌ای از نور تجلی الهی است که وجود مبارکشان هر لحظه نوری افزون بر نوری دیگر زمین را روشن می‌کند که طبق فرموده‌ی خداوند در در آیه‌ی ۳۳ سوره‌ی انفال:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ. تا آنگاه که تو در میانشان هستی خدا عذابشان نکند و تا آنگاه که از خدا آمرزش می‌طلبند نیز خدا عذابشان نخواهد کرد.

به برکت آن نه تنها بر مردم و کافر و منافق و فاسد که هر روز بر جنایت‌ها و خیانت‌های خود می‌افزایند عذاب نازل نمی‌شود بلکه خداوند کریم به واسطه‌ی ایشان نعمت و رحمت خود را از این مردم ناسپاس دریغ نمی‌فرماید.  
در خاتمه دست به دعا بر می‌داریم:

بار الها به حرمت و صبر امام حسن مجتبی (ع) به ما در این زمانه، استواری و صبوری در مقابل گناهان و نفس اماره عطا فرما.

بار الها شب‌های پر فیض قدر نزدیک است ما را از این شب‌ها بی‌ بهره قرار مده.

بار الها قلب رنج کشیده‌ی امام بزرگوارمان امام حسن مجتبی از مکر و حيله‌ی منافقین و باطلین و جهل جاهلین را با ظهور مولایمان و آشکار شدن چهره‌ی آنان شاد فرما.

بار الها در ظهور دولت حقه‌ی سرور و مولایمان امام عصر و زمان تعجیل بفرما.

**اللهم عجل لوليک الفرج**